

Vurdering deraf, vi forstaaer maaske ikke helt, hvad der ligger bag; blot er det paa-faldende, og derfor har jeg fremført det her. Men trods dette skulde jeg ikke tro, at man ogsaa har Raad til at være lige-gyldig overfor den Udvikling, der vil følge den tyske Toldlov.

Jeg skal i denne Forbindelse gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Pinstrups Udtalelser i Gaar. Det ærede Medlem Hr. Pinstrup omtalte, hvorledes i Tyskland Agrarerne og Industriens Mænd havde fundet hinanden og lavet denne Toldlov, der medførte en stærk Fordyrelse af Levnedsmidlerne. Jeg maa sige, at naar Talen er om Tyskland og tyske Forhold, synes det ærede Medlem Hr. Pinstrup pludselig at forlade sin agrariske Ham og at trække i et socialdemokratisk Skrud, thi den Tale, han holdt i Gaar, kunde jo have været gengivet i „Vorwärts“, men den var ikke Udtryk for det tyske Landbrugs Synspunkter. Det tyske Landbrug er nemlig forsætligt gaaet ind i dette Samarbejde, og hvis de er misfornøjede med noget dernede, er det over, at de ikke har faaet nok. Men ej heller synes jeg, at det ærede Medlem Hr. Pinstrup er særlig konsekvent. Thi hvis Toldloven virkelig medfører en saa stærk Fordyrelse af Levnedsmidlerne dernede, kunde det jo ikke være saa skadeligt for os, som det efter alt foreliggende er. Nu nævnte det ærede Medlem Hr. Pinstrup, at vor Import fra Tyskland var nu ikke saa meget større end vor Eksport dertil, navnlig ikke, naar man saa bort fra de Eksportmængder, der gaar via Hamborg til andre Markeder. Nu synes jeg, det er den Slags Argumenter, man kan lade Modparten om, in casu Tyskland. Men hvis man skal være saa ovenud retfærdig fra dansk Side, saa lad os tage det med i Betragtning. Det er muligt — jeg har ikke studeret Tallene nøje —, at det vil forskyde Sagen i Favør af Tyskland. Man maa imidlertid ikke glemme, at alt dette refererer sig til Tiden fra før Tolden, men Problemet er netop, hvorledes det bliver efter Tolden. Og dér har ikke blot de stærke og sagligt udmærket underbyggede Indlæg, som her i Tinget er fremsat fra Repræsentanter for Landbruget indenfor saa godt som alle Partier, baaret Vidne om, hvor stærkt denne Toldlov allerede har virket, skønt den selvfølgelig ikke endnu kan udøve sin opdragende Tendens, men ogsaa det foreliggende statistiske Materiale vidner tilstrækkeligt om, hvor stor Indflydelse denne Toldlov allerede har haft. Jeg skal med den højtærede Formands forventede Tilladelse ganske kort oplyse. a⁴

„Landbrugsraadets Meddelelser“ i sit Hæfte for Gaars Dato siger netop om Virkningen af den tyske Toldlov: „Udførselen i den Uge, Beretningen omhandler, af Landbrugsprodukter er nærmest normal, naar bortses fra, at den tyske Toldlov helt har standset Udførselen af Heste, begrænset Udførselen af Smør, Ost og Æg til Tyskland. Udførselen af S. agtekvæg til Tyskland er ikke gaaet væsentligt tilbage i Antal, men Virkningen af den tyske Told er, som tidligere omtalt, her kommet i Form af et kraftigt Prisfald“, et Prisfald, som „Landbrugsraadets Meddelelser“ tidligere i et foregaaende Hæfte har karakteriseret som medførende et Niveau for Priserne, der betegnes saaledes, at man er nede paa „elendige Kreaturpriser“. Og de Taler, der har været holdt her i dette høje Ting, har været gribende Illustrationer paa, at dette er fuldt ud rigtigt; jeg nævner med Villie ikke den Statistik, der viser, hvorledes Udførselen af Landbrugsprodukter næsten for alle de Varesorters Vedkommende, der er Tale om her, med Undtagelse af Heste, af hvilke Udførselen er næsten fuldstændig stagneret, er blevet halveret og decimeret. Det er klart, at der, inden Toldloven traadte i Kraft, har været en vis Hamstring, og at der, efter at den er traadt i Kraft, har været en vis Overfyldning af Lagrene i Tyskland, saaledes at man ikke kan lægge Vægt paa de Tal, som jeg ellers kunde meddele her fra Ugestatistikken, og som viser et forfærdende Nedslag i vor Eksport til Tyskland. Men selv om man tager baade det ene og det andet Moment fra, er det klart, at skadet har den allerede, og skade vil den i Fremtiden, thi det er den beregnet paa, men den er ogsaa beregnet paa noget andet, som jeg straks skal komme tilbage til, den er beregnet paa Forhandling, og kun gennem disse Forhandlinger kan vi have Haab om at kunne afbøde noget af det, som ellers viser sig truende overfor os. Nu nævnte det ærede Medlem Hr. Pinstrup i Gaar, at Landforeningerne allerede havde rettet en Henvendelse til den høje Regering og bedt om, at man skulde gøre Forestillinger overfor Tyskland i denne Anledning. Ordet Forestilling var netop rigtigt valgt i dette Tilfælde, thi naar man ikke skal give den høje Regering og de eventuelle Forhandlere andet Vaaben end dealmindelige Talemaader, som jeg straks skal komme tilbage til, bliver det en net Forestilling. Da det drejede sig om at udstyre Forhandlerne med de fornødne Forhandlingsinstrumenter, kom det ærede Medlem Hr. Pinstrup nemlig til det Resultat, at de ikke burde have slige, men at